

[Indenrigsministeren.]

nyordning med hensyn til lempelsen af den amtskommunale grundskyld af landbrugs-ejendomme. Medens det afgørende for, om en ejendom kan komme i betragtning efter den gældende konjunkturbestemte lempelsesordning, er, om ejendommen helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom, er kriteriet efter forslaget, om ejendommen rent faktisk benyttes til landbrugsmæssige formål. Endvidere foreslås landbrugsejendomme fuldstændig fritaget for amtskommunale grundskyld, når landbrugets forrentningsprocent falder under en vis grænse. En sådan fritagelse vil — idet statskassen efter forslaget fuldt ud skal tilsvare kommunerne de beløb, hvormed grundskylden nedsættes — med de for tiden gældende grundskyldpromiller medføre en udgift, der kan anslås til 160 mill. kr., medens statskassens tilskud i henhold til den nu gældende kommunale ejendomsskattelev højst kan udgøre 54 mill. kr.

I forhold til den gældende ordning foreslås der på den anden side den begrænsning, at lempelsen kun kan omfatte den del af grundbeskatningen, der vedrører den landbrugsmæssige værdi, medens en eventuel merværdi, der f. eks. kan skyldes mulighed for udstykning, beskattes med den for andre ejendomme gældende promille. Særligt for landbrugsejendomme i yderzoner og godkendte byplaners landbrugszoner foreslås der i forbindelse hermed indført en henstandsordning vedrørende betalingen af kommunal grundskyld af nævnte merværdi, der jo, så længe zonebåndet påhviler vedkommende ejendom, ikke kan realiseres gennem udstykninger m. v. Jeg finder anledning til at fremhæve, at gennemførelsen af de nævnte lempelses- og henstandsordninger forudsætter et ret omfattende og tidkrævende forberedende arbejde fra vurderingsmyndighedernes side, og at dette arbejde af hensyn til den kommunale administration gerne skulle være afsluttet nogen tid før det nye skatteårs begyndelse. Det ville derfor være meget ønskeligt, om lovforslagets behandling kunne være afsluttet inden jul.

Endelig skal jeg anføre, at den særlige tillægsgrundskyld af visse landbrugsejendomme foreslås ophævet, ligesom forslaget indeholder visse bestemmelser af mere

teknisk karakter, hvorom jeg tillader mig at henvide til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.*

Forslaget går ud på en 2-årig forlængelse dels af den i 1959 gennemførte afløsningsordning for erhvervsskatten i 9 byområder, dels af fikseringen af de økonomiske udlicningstilsvare, der betales af Frederiksberg og Gentofte til Københavns kommune. De to ordninger, der siden 1959 er blevet forlænget tre gange, nemlig i 1962, 1964 og 1965, har begge karakter af en erstatning til centralkommunen i forbindelse med ophævelse af kommunal erhvervsbeskatning af omegnskommunernes skatteydere. Erhvervsbeskatningen faldt bort i de 9 byområder i 1959, men var allerede i 1937 bortfaldet mellem København på den ene side og Frederiksberg og Gentofte på den anden. De i forbindelse med erhvervsskattens ophævelse i visse byområder i 1959 fastsatte tilsvare udgør årligt i alt godt 20 mill. kr., hvoraf ca. 15 mill. kr. betales København af dennes omegnskommuner.

Selv om afløsningstilsvarene har været fikseret siden 1959-60, har der alligevel som følge af den stedfundne almindelige forøgelse af den kommunale personbeskatning fundet en ikke uvæsentlig formindskelse af tilsvarebeløbenes betydning sted. Medens afløsningstilsvarene i skatteåret 1959-60 således betød en belastning for de betalende omegnskommuner svarende til gennemsnitlig ca. 7 pct. af deres udskrivning af opholdskommuneskat, udgør tilsvarebeløbet for indeværende skatteår kun gennemsnitlig ca. 2,7 pct. af omegnskommunernes udskrivning af opholdskommuneskat. De i 1959 fikserede udlicningstilsvare, der årligt svares til Københavns kommune, udgør ca. 16,5 mill. kr. for Gentoftes vedkommende og ca. 8,1 mill. kr. for Frederiksbergs vedkommende.

Når de omhandlede afløsnings- og udlicningsordninger nu atter foreslås forlænget uændret, er motiveringen i det væsentlige den samme som ved sidste forlængelse,

[Indenrigsministeren.]

nemlig at undgå de mindre heldige virkninger, en revision af ordningerne vil kunne have på forløbet af de forhandlinger og undersøgelser, der stadig finder sted i Hovedstadskommunernes Samråd angående løsningen af en række organisatoriske og økonomiske problemer inden for hovedstadsområdet, ligesom det vel også må antages, at overvejelserne om byrdefordelingen samt de stedfindende ændringer i kommunestrukturen vil kunne få betydning for udformningen af den eventuelle fremtidige udligning mellem visse kommunegrupper.

Under hensyn til de nævnte uafklarede forhold har jeg ment at burde foreslå revisionen af denne lovgivning udskudt i yderligere 2 år.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen (nr. I) findes i tidenden sp. 3).

Peter Nielsen: Ved denne folketingsssamlings åbning blev der henstillet til medlemmerne at møde i mørkt tøj, forhåbentlig for derved at medvirke til åbningens festlige karakter og ikke for at markere, at denne samling ville blive en begravelsessamling. Der er jo udtalt ønske om dette, og nogle har udtalt, at det var bedst, om statsministerens redegørelse blev efterfulgt af en opløsning af folketinget og valg blev udskrevet omgående. Den tale har vi hørt omtrent hvert år, også umiddelbart efter at valget i 1964 var overstået, ved samlingens begyndelse i 1965 og for at holde traditionerne ved lige altså også i år; en såkaldt fremsynet har endog kunnet fastsætte valgdagen til 1. november, fordi det denne dag er skiftedag. Nu hænder det jo ved skiftedag, at man beholder sit gode, veltjente mandskab alligevel, det er hændt før trods al spådom samt håb og fortrøstning fra anden side.

Vi er fra socialdemokratiets side ikke nervøse for et valg, men det er vistnok en for spinkel grund til at lave valg i utide,

at der er nogle andre, der gerne vil være ministre. Vi kan jo ikke konkret få at vide, om man vil ændre Danmarks politik og hvordan; det gælder ikke mindst på det skattepolitiske område. Man er begyndt at lugte kristenblod efter begivenhederne i Norge og Sverige. Bevares vel, i de fleste europæiske lande ligger magtfordelingen ret knivskarpt, og der skal ikke meget til at flytte et flertal, men tale om skred eller lignende tror jeg er en for optimistisk bedømmelse fra visse dele af oppositionen. Der er intet til hinder for, at folketinget nu kan begynde sit normale arbejde og fortsat med en socialdemokratisk regering.

Man kan ganske vist lide at fremstille det således, at der her i Danmark er tale om to stærkt adskilte politiske blokke, men tilværelsen også på det politiske plan er nu betydelig mere nuanceret. Bevares, der er to blokke i dansk politik, socialdemokratiet og VKU, men ingen af de blokke har chancer for at få absolut flertal i folketinget ved et valg, så magtfordelingen ville næppe kunne ændres væsentligt. Vi kan forveksle håb, tro og politiske realiteter, men uanset valg eller ej skal vi til at have samarbejdet i gang, og det kan lige så godt begynde nu. Vil alle ikke være med, er der alligevel muligheder i denne samling for at skabe et aneligt flertal for både det ene og det andet. Regeringen står ikke i nogen nødsituation. Danmark er velstyret, selv om vi endnu har mange problemer at løse. De skal ikke løses til glæde og opmuntring for regeringen og socialdemokratiet, men simpelt hen til gavn for hele befolkningen, for lammes lovgivningsarbejdet herinde, er det den, det går ud over.

Der vil komme situationer, hvor man vel vil stille sig skarpt over for hinanden her i folketinget, men det må dog huskes, at der er meget, hvorom vi heldigvis er enige, og det kan ikke tjene noget formål at skabe en kunstig uenighed. Vi er jo alle her i Danmark enige om vort forhold til andre nationer; vi vil leve i fred og fordragelighed med alle andre — hvad skulle vi dog ellers? Vi kan have sympati for meget i den store verden, vi kan også have det modsatte, navnlig når det er noget vi finder strider mod dansk mentalitet. Selvfølgelig må alt dette i Sydafrika og Rhodesia gøre det. Krigen i Vietnam er ikke en anstændig